

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาแพ่งที่

หมายเลขคดีดำที่ พ.๕๙/๒๕๕๕

หมายเลขคดีดำที่ พ.๕๘/๒๕๕๙

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

มูลนิธิอัครราชทูตอัลอิสลามียะห์

นายมุหัมมัดฮุเซ็น มะซอ

ผู้ร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑

ผู้คัดค้านที่ ๒

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องว่ามีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรต้นหยง จังหวัดนราธิวาส ได้ไปตรวจสอบที่เกิดเหตุพบหลุมระเบิด เศษระเบิดแสวงเครื่อง และรอยหยดเลือด เชื่อว่ามีกลุ่มก่อความไม่สงบน่าจะหลบซ่อนตัวภายในโรงเรียนอิสลามบูรพา จึงได้จับกุมผู้ก่อความไม่สงบจำนวน ๗ คน พร้อมของกลางอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน เชื้อปะทะไฟฟ้า ผักแคะระเบิด ส่วนประกอบระเบิด เครื่องใช้ส่วนตัวเสื้อผ้าที่มีคราบเลือดติดอยู่ บุคคลดังกล่าวถูกดำเนินคดีข้อหาร่วมกันทำมิใช่ ซึ่งวัตถุระเบิดโดยมิได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ร่วมกันเป็นอั้งยี่และช่องโจร ร่วมกันมีและใช้วิทยุโทรคมนาคมโดยมิได้รับอนุญาต ร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตและร่วมกันก่อการร้าย ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ ถึงที่ ๕ และที่ ๗ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้จำคุก ๒๗ ปี ส่วนจำเลยที่เป็นเยาวชนให้รอการกำหนดโทษไว้ ๑ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จากการจับกุมผู้กระทำความผิดดังกล่าวเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ดำเนินคดีอาญากับผู้บริหารโรงเรียนอิสลามบูรพา คือ นายอุเซ็ง บุโรง ประธานมูลนิธิอัครราชทูตอัลอิสลามียะห์กับพวกในข้อหาเป็นผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครูใช้ หรือยอมให้ใช้สถานที่หรือบริเวณโรงเรียนทำการสอนหรืออบรมเพื่อสนับสนุนซึ่งลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย คณะกรรมการธุรกรรมได้มีมติมอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักภารกิจพิเศษ ผู้อำนวยการส่วนภารกิจพิเศษ ๑ และพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของนายอุเซ็ง บุโรง กับพวก ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และหากพบว่ามีบุคคลใดเกี่ยวข้องหรือเคยสัมพันธ์ให้ดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานและตรวจสอบทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวต่อไป เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและทรัพย์สินของนายอุเซ็ง บุโรง กับพวก คณะกรรมการมีมติว่าทรัพย์สินจำนวน ๓ รายการ ราคาประมาณ ๓,๐๒๖,๗๕๐ บาท คือ ๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๙๖ ตารางวา ๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๙ ไร่ ๒ งาน ๑๘ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๑ ไร่ เป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมิได้เพื่อใช้สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินทั้ง ๓ รายการตกเป็นของแผ่นดิน

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศโฆษณาตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่าผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๒๒๗ และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๒๒๘ ดังกล่าวข้างต้น โดยนายมะฮาดี มะซอเป็นผู้ยกที่ดินทั้งสองแปลงให้ผู้คัดค้านที่ ๑ เพื่อใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนอิสลามบูรพาโดยไม่มีความตอบแทน ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสในขณะนั้นได้ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต กล่าวหาว่าโรงเรียนอิสลามบูรพาเกี่ยวข้องกับกรอการร้าย พนักงานอัยการได้สั่งฟ้องนายอุเซ็ง ปูโรง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๗๙/๒๕๕๐ สั่งฟ้องนายชอมะ หะมะ กับ นางสาวซูไบดะห์ ดอเลาะเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๑๕/๒๕๕๑ แต่ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง นอกจากนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาสได้ยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งเลิกมูลนิธิผู้คัดค้านที่ ๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ทางราชการอนุญาตให้มีการเปิดโรงเรียนอิสลามบูรพาอีกครั้ง

ผู้คัดค้านที่ ๒ ยื่นคำคัดค้านว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์นั้นไม่ใช่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนอิสลามบูรพาแต่อย่างใด และผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ได้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๗.๓๐ นาฬิกา พบเหตุระเบิดภายในสวนยางของนายสุข คงจันทร์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจที่เกิดเหตุพบหลุมซึ่งเชื่อว่าเกิดจากการระเบิดจำนวน ๑ หลุมและพบรอยเลือด ระหว่างตรวจสอบที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งจากสายลับว่ากลุ่มคนร้ายน่าจะไปหลบซ่อนตัวอยู่ในโรงเรียนอิสลามบูรพา ในวันดังกล่าวเวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา ได้มีการตรวจค้นและจับกุมผู้ต้องหาภายในโรงเรียน จำนวน ๗ คน คือ ๑. นายมะนาเซ ยา ๒. นายมานะ คอยรี สือแม ๓. นายแวอัสมีง แวมะ ๔. นายโมหะหมัด ซอฮีมิ ยา ๕. นายมะฟารีส บือราเฮง และ ๗. นายตอริก พีรีซี เยาวชนอายุ ๑๖ ปี พร้อมของกลางอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน เชื้อปะทะไฟฟ้า ผักกระเบิด ส่วนประกอบระเบิด อุปกรณ์การผลิตระเบิด ตลอดจนเครื่องใช้ส่วนตัวที่มีคราบเลือดติดอยู่รวม ๑๐๘ รายการ บุคคลดังกล่าวถูกดำเนินคดีข้อหาร่วมกันทำ มี ใช้ ซึ่งวัตถุระเบิดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ร่วมกันเป็นอั้งยี่ และซ่อนใจ ร่วมกันมีและใช้วิทยุโทรคมนาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต ร่วมกันมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและร่วมกันก่อการร้าย ศาลจังหวัดนราธิวาสมีคำพิพากษาลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ ถึงที่ ๕ และที่ ๗ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้จำคุก ๒๗ ปี ส่วนจำเลยที่เป็นเยาวชนให้รอการกำหนดโทษไว้ ๑ ปี ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จากการจับกุมนายมะนาเซ ยา กับพวก เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินคดีกับนายอุเซ็ง ปูโรง ประธานมูลนิธิอัสดีรอชาตอัลอิสลามียะห์กับพวกในข้อหาเป็นผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่ หรือครู ใช้หรือยอมให้ใช้สถานที่หรือบริเวณโรงเรียนทำการสอนหรืออบรมเพื่อสนับสนุนซึ่งลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ อันเข้าลักษณะเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ และโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาสโดยมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส โดยมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ราคาประเมินรวม ๓,๐๒๖,๗๕๐ บาท อันเป็นที่ตั้งของโรงเรียนอิสลามบูรพาเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้สนับสนุนการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา เจ้าหน้าที่ได้ยึดที่ดินดังกล่าวไว้ตรวจสอบ ต่อมาคณะกรรมการธุรกรรมมีคำสั่งให้อายัดไว้ชั่วคราวและมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน

และปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินทั้ง ๓ รายการ ตกเป็นของแผ่นดิน

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมือง นราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาสพร้อมดอกผล เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่ศาลจะต้องมีคำสั่งให้ตกเป็น ของแผ่นดินหรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส นั้น รับฟังจากคำเบิกความของพยานผู้ร้องดาบตำรวจหญิงนัยนา พูนจันทร์ และพันตำรวจโทรัฐภัทร รัศมีสุขานนท์ สรุปใจความได้ว่านายมะนาเซ ยา กับพวก ได้ยอมรับว่าเข้าไปในโรงเรียนอิสลามบูรพาเพื่อไป พบปะแนวร่วม ซึ่งเป็นบุคคลที่หลบหนีหมายจับคดีเกี่ยวกับความมั่นคง และได้ความจากนายมะนาเซ ยา อีกว่า โรงเรียนอิสลามบูรพาเป็นสถานที่ปลูกฝังแนวความคิดให้นักเรียนภายในโรงเรียนหรือบุคคลภายนอกแบ่งแยก ดินแดน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นรัฐอิสระ โดยมีครูสอนศาสนาบางคนที่อยู่ระหว่างหลบหนีหมายจับเป็น ผู้ดำเนินการ จากนั้นนำไปสู่การสาบานตน การฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน ยุทธวิธีทางทหารหรือ RKK สลับกับการ บรรยายปลุกกระตมโดยใช้หอพักนักเรียนบ้านพักครูดังกล่าวเป็นสถานที่ฝึก วางแผน หลบซ่อนตัว นัดหมาย รับส่งวัตถุระเบิด นอกจากนี้ พันตำรวจโทเฉลิมชัย เพชรภาค ผู้ร่วมจับกุมนายมะนาเซ ยา กับพวกยังเบิกความ ว่าพยานทราบจากทางการข่าวและการสืบสวนของหน่วยข่าวทั้งทางทหารและตำรวจว่าโรงเรียนอิสลามบูรพา ถูกใช้เป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติการของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบตั้งแต่เหตุการณ์ปล้นปืนที่กองพันพัฒนา อำเภอเจาะไอร้อง เมื่อปี ๒๕๔๗ ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่าปฏิบัติการที่นำมาสู่การตรวจค้นจับกุมผู้ต้องหา ภายในโรงเรียนอิสลามบูรพาจนถึงการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินนั้น มีเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ หลายหน่วยประสานงานร่วมมือกัน ตั้งแต่การข่าว สืบสวนสอบสวนจนนำมาสู่การตรวจค้นจับกุมผู้ต้องหา จึงไม่มีข้อระวางสงสัยว่าจะเบิกความเพื่อให้เกิดผลร้ายแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ นำสืบทำนองว่า ผู้บริหารของโรงเรียนอิสลามบูรพาไม่เกี่ยวข้องกับขบวนการแบ่งแยกดินแดน รวมทั้งโรงเรียนอิสลามบูรพา ไม่เคยสอนให้นักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับขบวนการแบ่งแยกดินแดน ภายในโรงเรียนแบ่งเป็นส่วนของโรงเรียน บ้านพักครู บ้านพักนักเรียน บริเวณที่จับกุมนายมะนาเซ ยา กับพวก คือบริเวณบ้านพักภารโรงซึ่งอยู่ติดกับ อาคารเรียนและอยู่ภายในโรงเรียนอิสลามบูรพา แสดงว่าบริเวณดังกล่าวเคยถูกใช้เพื่อประโยชน์ของการ ดำเนินงานของโรงเรียน เมื่อพิจารณาภาพถ่ายบริเวณที่มีการจับกุมผู้ต้องหาเอกสารหมาย ร. ๑ แผ่นที่ ๔๑ ถึง ๔๕ พบว่า บ้านที่เกิดเหตุอยู่ห่างจากอาคารเรียนประมาณ ๑๐๐ เมตร ซึ่งในส่วนนี้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถามค้าน เกี่ยวกับการตรวจค้นและจับกุมผู้ต้องหาไว้ ทั้งมีการยึดของกลางประเภทอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ส่วนประกอบวัตถุระเบิดภายในโรงเรียนได้ถึง ๑๐๘ รายการ มีเหตุอันควรเชื่อว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ และ โฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส อันเป็นที่ตั้งของ โรงเรียนอิสลามบูรพาของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยถูกกลุ่มขบวนการ ก่อการร้ายใช้เป็นสถานที่ในการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ของผู้คัดค้านที่ ๒ นั้น ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้คัดค้านมีนายพงศ์จรัส รวยร่ำ มาเบิกความว่าเดิมที่ดินทั้ง สามแปลงเป็นที่ดินแปลงเดียวกันมีชื่อนายหะยีมุสต่อฟา มะซอ บิดาของผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์

และได้ยกที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒ แปลง เพื่อดำเนินกิจการโรงเรียนอิสลามบูรพา และให้ผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑ แปลง ที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ใช่ที่ตั้งของโรงเรียนอิสลามบูรพา เหตุที่ต้องยึดที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ เนื่องจากที่ดินอยู่ภายในรั้วเดียวกับโรงเรียนอิสลามบูรพา เมื่อพิจารณาเอกสารของสำนักงานการศึกษา เอกชนจังหวัดนราธิวาสหมายเลข ค. ๑๐ มีข้อความระบุว่าที่ดินที่ใช้จัดตั้งโรงเรียน ณ ปัจจุบันเป็นที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ และเลขที่ ๒๗๒๒๘ ไม่ใช่ที่ดินเลขที่ ๒๗๒๐๗ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดินในการจัดตั้งโรงเรียน แต่อย่างใด ส่วนหนังสืออนุญาตให้โอนโรงเรียนเอกสารหมายเลข ค.๑๐ แผ่นที่ ๓ นั้นก็ปรากฏข้อมูลว่าบริเวณโรงเรียนมีเนื้อที่จำนวน ๑๘ ไร่ ๑ งาน ๑๔ ตารางวา ซึ่งมีจำนวนเนื้อที่เท่ากับที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๗๒๗ เอกสารท้ายหนังสือขอให้รังวัดทำแผนที่พิพาทฉบับวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กับเอกสารหมายเลข ค. ๑๐ แผ่นที่ ๔ และแผ่นที่ ๕ ซึ่งเป็นโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๗๒๒๗ และเลขที่ ๒๗๒๒๘ แล้วจะเห็นว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ และเลขที่ ๒๗๒๒๘ นั้นติดกับทางหลวงแผ่นดินสายนราธิวาส - ตากใบทั้งสองแปลง ในการเข้าออกที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวไม่จำเป็นต้องผ่านที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ เพียงอย่างเดียว ดังนั้น เมื่อได้ความว่าที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ ไม่ใช่ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโรงเรียนอิสลามบูรพาและไม่ใช่ที่ดินซึ่งต้องใช้เป็นทางเข้าออกเพื่อไปยังโรงเรียนอิสลามบูรพา ประกอบกับพันตำรวจโทเฉลิมชัยฯ เบิกความตอบนายผู้คัดค้านทั้งสองถามค้านว่า บริเวณที่จับกุมนายมะนาเซ ยา กับพวกได้คือ บริเวณบ้านพักของภารโรง อยู่ติดกับอาคารเรียนและอยู่ภายในบริเวณโรงเรียน แม้เหตุที่ผู้ร้องต้องยึดที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ ด้วยเนื่องจากอยู่ภายในรั้วเดียวกับโรงเรียนก็ตาม แต่ก็เป็นเพราะที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ มิได้แบ่งแยกชัดเจน ครูและนักเรียนสามารถเข้าไปทำกิจกรรมได้เท่านั้น ซึ่งก็ไม่ปรากฏว่ามีการใช้ที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นสถานที่ในการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย หรือมีการจับกุมผู้ต้องหาได้ในที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ ที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๒ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ข้อเท็จจริงรับฟังได้เพียงว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาสอันเป็นที่ตั้งโรงเรียนอิสลามบูรพาถูกใช้เป็นที่ในการสนับสนุนการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา อันเข้าลักษณะเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๘) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลแพ่งมีคำสั่งให้ที่ดิน๒๗๒๒๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๘ ไร่ ๒ งาน ๙๖ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๒๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๙ ไร่ ๒ งาน ๑๘ ตารางวา ของผู้คัดค้านที่ ๑ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง และให้คืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๗๒๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลกะลุวอเหนือ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เนื้อที่ ๑ ไร่ แก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ